

[Helge Larsen.]

socialistisk folkeparti tæller slet ikke med i denne opgørelse. Nej, det er venstres egen skyld, at partiet ikke er placeret i jordlovgivningen. Venstre kan ikke skyde skylden fra sig ved at pege på regeringen og socialistisk folkeparti. Venstre har valgt det nære samarbejde med de konservative, og så bliver der ikke mulighed for at være med i en reform af vor jordlovgivning.

Men nu da det ærede medlem hr. Erik Eriksen selv drager venstres historiske placering frem, så lad os se lidt nærmere på det. Det er nemlig ikke den eneste gang i de senere år, at venstre har svigtet sin historiske placering. Det gjorde partiet også på et andet område, nemlig da det sammen med de konservative gik imod reformen af sygekasselovgivningen for 3 år siden, den reform, der gav alle adgang til sygekasse uden hensyn til alder og helbred, og som indførte sygelønsordningen — altså en virkelig reform på linje med de andre store sygekassereformer, som venstre altid har medvirket til, og som det i sin tid var førende i.

Samarbejdet til højre har kostet venstre mere end én historisk placering. Jeg synes, det skal siges, når det ærede medlem hr. Erik Eriksen selv begynder at tale derom. Jeg kan godt forstå, at det kan pine og nage, og jeg kan også udmærket godt forstå, at det ærede medlem hr. Poul Sørensen hin dag sprang op og rettede et voldsomt angreb mod den højtærede statsminister, for det må jo løbe en konservativ partiformand koldt ned ad ryggen, når venstres formand begynder at tale om venstres historiske placering.

Jeg skal herefter gøre nogle bemærkninger om det radikale venstres landsmøde i Odense i begyndelsen af denne måned. Det har været stærkt omtalt og kommenteret i pressen; det har været berørt både af det ærede medlem hr. Erik Eriksen og af det ærede medlem hr. Poul Møller i formiddags — og det gælder naturligvis navnlig landsmødeudtalelsens afsnit om skattelovgivningen.

Forinden jeg siger noget om dette par afsnit, vil jeg dog gerne understrege, at landsmødeudtalelsen i sine første afsnit giver fuld tilslutning til helhedsløsningen og til jordlovene og ønsker disse jordlove gennemført snarest muligt. Denne enstem-

mige opslutning bag helhedsløsning og jordlove har man ikke interesseret sig så forfærdelig meget for fra oppositionens side, og det forstår jeg godt. Til gengæld har oppositionen jo i sine aviser ofret mange meter spaltepads på landsmødeudtalelsen om skattefradragregulering og kildeskat. Der er skrevet mange ord om radikal kapitulation, om at sælge et princip for nogle ministertaburetter, og hvad andet man nu kan finde på, når man bevæger sig omkring lavmålsgrensen for politisk debat. Og fra det alleryderste overdrev, dér, hvor man færdes uden omtanke og sans for, om der er mening i det, man skriver, vil jeg gerne citere en lille passus fra venstres pressebureau i Lollands-Tidende den 20. maj i år. Når jeg citerer det, er det, fordi jeg synes, det er af et så vidunderligt indhold, at det bør indgå i Folketingstidende — jeg citerer —:

Formanden: Det ærede medlem kan ikke citere uden tilladelse.

Helge Larsen: Undskyld. Jeg beder om den højtærede formands tilladelse til et citat. Der står:

„Fra den radikale jammerkommode høres fortsat sprukne lyde og ængstelige hyletoner . . .“

Hvilket herligt billedsprog! På én gang udtryk fra møbelsnedkerens værksted, fyr- og vagervæsenet samt urmagerbutikkens sprukne lyde fra gamle bornholmere. Hvorfor beskæftiger den pågældende forfatter sig dog med politisk journalistik? Der ligger jo en lys og strålende fremtid for ham i popbranchen.

På det mere alvorlige plan har det ærede medlem hr. Poul Møller i Berlingske Tidende fra den 5. maj skrevet en stor, spekulativ artikel, der vidner om, at han har funderet dybt og tænkt meget — jeg tør dog ikke sige i søvnløse nætter. Ja, så meget har det pint det ærede medlem, at han endog opstiller den mulighed, at landsmødeudtalelsens afsnit om skattefradragreglen var et krav fra den højtærede statsminister. Han forkaster dog så at sige i samme åndedrag denne teori, og det tjener det ærede medlem hr. Poul Møller til ære for hans redelighed. Det havde tjent ham